

at den vil kunne blive enstemmig vedtagen i dette høje Ting, hvilket vil give den størst mulig Vægt.

Formanden: Der er altsaa nu fremsat Forslag om en ny Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, der lyder saaledes: „Idet Folketinget udtaler, at det ligesom Forsvarsministeren finder det ønskeligt, at en Reform af den militære Retspleje og den militære Straffelov snarest muligt finder Sted, og at Principperne i den militære Retspleje, saa vidt Forholdene tillade det, slutte sig til Ordningen af den borgerlige Retspleje, gaar Tinget over til Dagsordenen“.

Denne Paastand om Overgang til Dagsordenen kan nu sammen med den alt foreliggende behandles, og jeg vil bede ærede Medlemmer, som herefter faa Ordet, om at holde sig til det, der ligger for.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil gøre. Til det ærede Medlem, der nu satte sig, og som oplæste noget af en Tale, jeg har holdt i 1894, skal jeg sige, at alle de Udtalelser, jeg fremkom med den Gang om Dommen over Præsten i Vejby m. v., hørte jeg med Glæde det ærede Medlem læse op, thi dem kendes jeg ved Ord for Ord. Ogsaa i dette Øjeblik ser jeg saaledes paa Sagen, at jeg mener, at det er højst ønskeligt, at vi saa snart som muligt faa vor militære Retspleje ændret. Det ærede Medlem sagde, at jeg i Gaar havde angrebet det ærede Medlem for Helsingør (Chr. Rasmussen) for en Udtalelse, som han havde fremsat om de militære Rettergangsreglers Ælde. Det har jeg ikke gjort. Den Bemærkning, jeg i Gaar gjorde til det ærede Medlem for Helsingør, angik Straffeloven af 1881. Jeg erkender, at Rettergangsmaaden, vi have, er forældet. Jeg skal ikke drage stærkt til Felts mod det ærede Medlem for Ringsted for hans Fejltagelse i saa Henseende; thi Rigsdagstidende kan vel ikke foreligge trykt endnu, men jeg sætter dog Pris paa at gøre opmærksom paa, hvorledes Sagen forholder sig.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borghjerg: Jeg vil kun fremkomme med en kort Berigtigelse til den Tale, det

ærede Medlem for Ringsted (Zahle) holdt. Jeg ser godt, at der kan være noget i den Opfattelse, han fremsatte, at det kunde være rigtigt af Afholdsmænd paa en længere Udenlandsrejse at melde sig ud af deres Organisation, særlig maaske ved en Rejse til Frankrig, et vindrikkende Land, hvor tilmed Afholdsmændene anbefale lette Vine og kun forbyde destillerede Vine. Denne Forklaring passer imidlertid ikke for mit Vedkommende, idet jeg ikke, da jeg rejste til Paris, meldte mig ud af nogen Afholdsforening. Jeg havde nemlig i længere Tid ikke staaet i nogen Afholdsforening. Der var ikke mindste Aarsagssammenhæng her.

Det vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem for Odder (Nielsen-Grøn). Han var jo ikke langt fra at give det Udseende af, at jeg paa Pariserrejsen nød Vin, eller hvad det var, han sigtede til, til Overmaal. Han og alle, der vare med, maa jo vide, at det er fuldstændig falsk. Man er næsten nødt til at sige det overfor et saadant Indfald i det private Livs Anliggender. Alle, der kende mig, kunne bevidne, at jeg aldrig nogen Sinde har haft mindste Fristelse til at nyde spiritøse Drikke til Overmaal. Ikke en Gang ved mit Rusgilde har jeg været beruset. Jeg er altsaa ikke blevet Afholdsmand, fordi jeg var udsat for at falde paa det Omraade. Det kan være overordentlig nyttigt og hæderligt, at Folk blive Afholdsmænd af den Grund, der er ikke noget at sige dertil, men det er i alt Fald ikke Tilfældet med mig, og jeg er nødt til her at sige det. Jeg er bleven Afholdsmand, fordi Bevægelsen er stor og god, og jeg har ønsket at støtte den ogsaa ved mit personlige Bidrag. Det er Sandheden. Det er beklageligt, at man skal være nødt til her at gøre rede for sit private Livs Affærer. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Ringsted i, at det er det ærede Medlem for Odder, der skader Afholdsbevægelsen ved at drage saadanne Ting frem. Hvad jeg sagde i Gaar, var kun en berettiget Retorsion overfor en Minister, der talte om det umaadeholdne Drikkeri blandt de menige, i Arbejdsklassen, og derved vilde stille denne Krigsretsdøm i et gunstigere Lys. Saa sagde jeg, hvad der var berettiget baade fra et demokratisk Standpunkt og fra et Afholdsstandpunkt, at man dog ogsaa skulde tænke lidt paa det umaadeholdne Drikkeri i de højere Klasser. Det var aldeles ikke at drage Afholdssagen ind i Politikken,